

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/204–21/2013. P.

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Előadó: dr. Nánási Zoltán r. hdgy.

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva budaörsi lakos képviselőjében dr. (...) ügyvéd által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 233/2013. (VIII. 28.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) Jogi képviselő
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2012. december 23-án a Panasztestülethez a Panasztestület saját, internetes űrlapján előterjesztett panaszában (melyet jogi képviselője aláírásával megerősítve 2013. január 2-án postai úton is megküldött) panaszt tett a vele szemben 2012. december 18-án, Budaörsön fogatosított rendőri intézkedéssel szemben. Panaszában előadta, hogy a fenti napon 6:30 órakor lakása előtt, autójában igazoltatták, ezt követően – mivel iratai nem voltak nála – lakásába visszakisérték azzal, hogy ott házkutatást fognak tartani. A panaszos, valamint élettársa és gyermeke személyes szabadságát korlátozták, erről igazolást nem kaptak, valamint telefonálni sem engedték őket.

A házkutatás 8:00–8:45 óra között tartott, ennek során semmilyen határozatot, vagy jegyzőkönyvet nem mutattak fel, vagy adtak át a panaszosnak illetőleg jogi képviselőjének. A házkutatást követően a panaszt a Budaörsi Rendőrkapitányságra előállították, majd az Aradi utcai rendőrségi objektumba szállították kihallgatásra, kihallgatása után bűnügyi őrizetbe vették és a Budaörsi Rendőrkapitányságra visszashallították. Itt folytatólagos kihallgatás keretében a panaszt kihallgatták, s részére védőt rendeltek ki annak ellenére, hogy védője már becsatolta meghatalmazását. A panaszosnak az őrizetbe vétel időtartamáról nem adtak igazolást, az előállításról szóló igazoláson pedig helytelenül került feltüntetésre az intézkedés megkezdésének időpontja.

Sérelmezte továbbá a panaszos azt is, hogy részére az előállítás időtartama alatt nem biztosítottak étkezési lehetőséget, valamint nem nyilatkoztatták arról sem, hogy szed-e valamilyen gyógyszert. Sérelmezte ezen túlmenően a vele szemben hozott „hatósági határozat” tartalmát, mely a vele szembeni gyanúsításra, valamint a megalapozott gyanú közlésének tényére vonatkozik.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- a vele szemben fogatosított igazoltatást;
- a lakásán tartott házkutatás tényét, módját és jogalapját;
- a házkutatást követő előállítását;
- előállításának körülményeit, valamint annak időtartamát;
- védője késedelmes kiértesítését, valamint ismételt, „okszerűtlen kirendelését”;
- az előállításról szóló dokumentáció hiányosságait és hibáit;
- bűnügyi őrizetbe vételét, valamint az ezt elrendelő határozat tartalmát.

2013. október 22-i iktatással beszerzésre került a panaszos jogi képviselőjének 2013. február 8-án kelt panaszkiegészítése is. Ebben leírta, hogy a panaszos „ellenőrzésének” okát az intézkedés kezdetén az autófeltörések magas számával indokolta a Rendőrség. Leírta továbbá, hogy a panaszos éppen élettársát kívánta munkába szállítani, mikor vele szemben sor került az intézkedés megkezdésére. Kifejtette azt is, hogy a panaszossal szemben annak gyanúsított ki hallgatásáig érdemi „intézkedés” nem történt, fogva tartására az Aradi utcai rendőrségi objektumban került sor, mivel a Budaörsi Rendőrkapitányságnak nem volt „megfelelő fogdája”, folytatólagos kihallgatására azonban már a Budaörsi Rendőrkapitányságon került sor.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában az alábbiakat állapította meg:

- a házkutatással, védő értesítésével, valamint az őrizetbe vétellel és az azt elrendelő határozattal kapcsolatban a Panasztestületnek nincs hatásköre vizsgálatot folytatni, ezekkel kapcsolatban a büntetőeljárás jogorvoslati eszközök igénybevételére van a panaszosnak lehetősége;
- az előállítás kapcsán a panaszosnak a személyes szabadsághoz fűződő alapjoga is sérült;
- a panaszosnak a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga sérült az előállítás időtartamának hibás dokumentálása miatt, a panaszos fogva tartásának időtartamát azonban – a foganatosított eljárási (nyomozati) cselekményekre tekintettel – a Panasztestület nem találta aránytalanul hosszúnak;
- az előállítás körülményeit (élelmezés, gyógyszeresedés) illetően a Panasztestület a rendelkezésre álló iratokból nem tudta megállapítani, hogy a panaszosnak bármely alapvető joga (testi épséghez illetőleg emberi méltóságához való jog) sérült volna.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A panaszolt rendőri intézkedés tevékenységsorozata összetett tényállást képez, amelynek minden részletre kiterjedő tisztázására formalizált eljárásban a Panasztestületnek – törvényi felhatalmazás hiányában – nem volt módja, azonban a Ket. alapján folytatott eljárásban történő döntés előkészítése azt szükségessé teszi.

A tényállás teljes körű tisztázása érdekében a 29000–105/204–10/2013. P. sz. végzéssel a panaszos mint ügyfél nyilatkozattételre való felhívása történt meg két kérdés tekintetében. Az ügyfél jogi képviselőt vett igénybe, azonban az ügy iratanyagához csak olyan ügyvédi meghatalmazás került csatolásra, mely büntetőeljárásban történő képviselőről szól és közigazgatási hatósági eljárásban nem vehető figyelembe. A Ket. 40. § (2) bek. alapján, ha az ügyfél nem személyesen jár el, a hatóság az eljáró személy képviselői jogosultságát megvizsgálja. A fentiekre tekintettel szükségessé vált a Ket. rendelkezéseinek megfelelő ügyvédi meghatalmazás becsatolása.

A fentiekén kívül a Panasztestület 233/2013. (VIII. 28.) sz. állásfoglalása alapján megállapítható, hogy az ügyfél és a Panasztestület között 2013. február 11-én levélváltás (panaszkiegészítés) történt, mely irat a közigazgatási hatósági eljárás iratanyagában nem található meg, így ennek pótlása is szükséges volt. A nyilatkozattételre történő felhívás 2013. október 16-án került postázásra, mely 2013. október 24-én „ismeretlen helyre költözött” jelzéssel érkezett vissza a hatósághoz. Az ismételt postázást követően a felhívás 2013. november 11. napján ugyanilyen jelzéssel érkezett vissza.

Ezzel párhuzamosan sor került a panaszos jogi képviselőjének megkeresésére is (a fenti dokumentumok rendelkezésre bocsátása érdekében), aki azonban a neki küldött megkeresésre csak 2013. november 27-én reagált, mely irat 2013. december 5-én került iktatásra a hatóságnál. Ebben a jogi képviselő a meghatalmazását csatolta az ügyirathoz.

Mivel a panaszos idézhető lakcíme nem állt a hatóság rendelkezésére, 2013. november 13-án sor került a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály belföldi jogsegély keretében történő megkeresésére, a panaszos lakcíme (tartózkodási helye) tekintetében (a teljesítés időpontja: 2013. november 14.).

2013. november 12-én a NetZsaru integrált ügyviteli rendszer internetes adatbázisában feltalálásra került egy 2013. szeptember 6-i keltezésű rendőrségi értesítő levél, amely szerint a panaszos tartózkodási helye 2040 Budaörs, Vasvári Pál u. 22. A nyilatkozattételre történő felhívás a fentiekre tekintettel ismét kipostázásra került, melyet a panaszos át is vett.

Annak érdekében, hogy a közigazgatási hatósági eljárás során foganatosítandó eljárási cselekmények (elsősorban az ügyféllel való kapcsolatfelvétellel irányuló kísérletek, valamint a meghatalmazás beszerzése) az eljárás törvényes határidőben történő befejezését ne veszélyeztessék, az ügyintézési határidőnek a 29000–105/204–13/2013. sz. végzéssel 2013. december 27. napjáig történő meghosszabbítására került sor.

A fentiek alapján a közigazgatási hatósági eljárás ügyintézési határideje az alábbiak szerint alakult:

- az eljárás megindításának (a Panasztestület állásfoglalása iktatásának) időpontja: 2013. október 1. napja;
- az ügyfél nyilatkozattételre történő felhívásának első időpontja 2013. október 16. napja, a nyilatkozattételre felhívás teljesítésének időtartama a Ket. 33. § (3) bek. c) pontja alapján az ügyintézési határidőbe nem számít bele;
- az ügyintézési határidő 2013. november 11-én (a másodszori sikertelen kézbesítésről szóló tértivevény visszaérkezésének napján) folytatódott;
- az ügyintézési határidő meghosszabbítására 2013. november 12-én került sor, ezzel együtt az ügyfél feltalált értesítési címére történő újbóli kézbesítés is megtörtént, melyre az ügyfél nem válaszolt;
- a fentiek alapján – mivel a harmadszori nyilatkozattételre történő felhívás határideje az ügyintézési határidőbe ugyancsak nem számít bele – az eljárás befejezésének napja – az ügyintézési időből a határidő nyugvása miatt fel nem használt 43 napot is beszámítva – 2014. január 15. napja.

IV.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2012. december 23-án kelt panaszbeadványa, és annak 2013. február 8-i kiegészítése;
- a PMRFK Budaörsi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály vezetőjének 13010/4451/2012. bü. sz., 2013. március 12-én kelt jelentései (4 lap);
- a panaszos előállításának végrehajtásáról szóló 13010/451/2012. bü. sz., 2012. december 18-án kelt rendőri jelentés (nyilatkozattal, igazolással együtt);
- a PMRFK Bűnügyi Igazgatóság Felderítő Osztály vezetőjének 439/2010. bü. sz.

- összefoglaló jelentése;
- 13040/4451/2012. bü. sz. határozat lefoglalás elrendeléséről és lefoglalásról (4 lap);
 - 13010/4451/2012. bü. sz. bűnügyi technikai jelentés (kelt 2012. december 18.-án);
 - 13010/12920/2012. id. sz. hivatalos feljegyzés;
 - 13010/12616/2012. id. sz. jegyzőkönyv gépjárművel kapcsolatos szemle megtartásáról;
 - 13010/12920/2012. id. sz. jegyzőkönyv házkutatásról, lefoglalásról (5 lap);
 - 13010/4451/2012. bü. sz. határozatok őrizetbe vétel elrendeléséről és megszüntetéséről (2 lap).

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások kapcsán álláspontom a következő:

1.) A panaszos sérelmezte a vele szemben fogatosított igazoltatást.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint:

„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján:

„A rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani”

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközök (elsősorban a 13010/12920/2012. id. sz. hivatalos feljegyzés) alapján az igazoltatás tekintetében az alábbi tényállás állapítható meg:

2012. december 18-án 5:51 óra időpontban a Budaörsi Rendőrkapitányság ügyeletére bejelentés érkezett, mely szerint a panaszos betört a budaörsi lakótelepen található egyik étterembe. A névtelen bejelentő egy budaörsi nyilvános telefonfülkéből hívta a Rendőrséget. A fentiekén kívül elmondta még, hogy tudomása szerint a panaszos részt vett a „Jó kenyér” elnevezésű pékségbe történt betörésben is, s közölte azt is, hogy információi szerint a panaszos a bűncselekmények elkövetéséből származó értékeket is tart magánál. Az ismeretlen bejelentő megjelölte a panaszos 2040 Budaörs, Ifjúság utca 16. szám alatt található lakásának címét is. A panaszos a hivatalos feljegyzés szerint már korábban is a Rendőrség látókörébe került különböző, vagyon elleni bűncselekmények elkövetése miatt.

Tekintettel arra, hogy a bejelentő olyan körülményt hozott a rendőrség tudomására, mely bűncselekmény elkövetését valószínűsítette, így a bejelentés a rendőrség részéről egyértelműen intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A panaszosnak lakása előtt történő

igazoltatására tehát kellő jogalappal került sor, különösen amiatt, mert vele szemben – halaszthatatlan nyomozati cselekményként – házkutatást kellett lefolytatni, s ehhez személyazonosságát meg kellett állapítani. **A panaszt az igazoltatás tényére és jogalapjára vonatkozóan ezért elutasítom.**

2.) A panaszos sérelmezte a lakásán tartott házkutatás tényét, módját és jogalapját.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 149. § (1) bekezdése alapján:

„Házkutatásnak akkor van helye, ha megalapozottan feltehető, hogy az

- a) a bűncselekmény elkövetőjének kézre kerítésére,*
- b) a bűncselekmény nyomainak felderítésére,*
- c) bizonyítási eszköz, elkobozható vagy vagyonekobjzás alá eső dolog megtalálására vezet.”*

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 151. § (1) bekezdése alapján:

A bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság elrendeli - az ingatlan kivételével - annak a dolognak, információs rendszernek, ilyen rendszerben tárolt adatokat tartalmazó adathordozónak vagy adatnak a lefoglalását, amely

- a) bizonyítási eszköz,*
- b) a törvény értelmében elkobozható, vagy amelyre vagyonekobjzás rendelhető el.*

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdése alapján:

„Akinak az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) fenti rendelkezései alapján megállapítom, hogy jelen közigazgatási hatósági eljárásban – hatáskör hiányában – nem áll módomban vizsgálni mindazokat az eljárási cselekményeket, melyeket a panaszossal szemben a Be. alapján foganatosítottak, így a panaszossal szemben lefolytatott házkutatást sem. **Mivel a Be. alapján foganatosított nyomozati cselekményekre a törvény sajátos, a büntetőeljárásban igénybe vehető jogorvoslatot biztosít, a panasz ezen része kapcsán – jogszabályi felhatalmazás hiányában – nem döntöttem.**

3.) A panaszos sérelmezte a házkutatást követő előállítását, az előállítás körülményeit, dokumentációját, valamint annak időtartamát.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján:

„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

- a) aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja;*
- b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”*

Az Rtv. 33. § (3)–(4) bekezdései alapján:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

Az Rtv. 39. § (1) bekezdése alapján:

„A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve

a) segélyhívás esetén vagy öngyilkosság megakadályozása céljából;

b) bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása vagy büntetőeljárás terheltjének elfogása és előállítása céljából”

Az előállítás végrehatásáról szóló jelentés (13010/4451/2012. bü. sz.) szerint a panaszost az Rtv. 39. § (1) bekezdésének b) pontja alapján állították elő, mivel a lakásban tartott házkutatás során két db sértetlen csomagolású, Jacobs márkájú kávé került feltalálásra, melyek a 2012. december 9-én 01:00 óra körüli időpontban a 2040 Budaörs, Ifjúság utca 30. szám előtt parkoló gépjármű feltörése során eltulajdonított – és később egyértelműen azonosított – tárgyak közé tartoztak. Mivel a panaszos a feltalált dolgok eredetére vonatkozóan elfogadható magyarázatot nem tudott adni, ezért a vele szemben intézkedő rendőr közölte, hogy őt bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt és további nyomozati cselekmények elvégzése érdekében a Budaörsi Rendőrkapitányságra előállítja. A parancsnoki vélemény és kivizsgálás az intézkedést jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítette.

A szintén az előállítás végrehatásáról szóló jelentéshez (13010/4451/2012. bü. sz.) mellékelt „Igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról” elnevezésű okirat szerint a panaszos előállítása 2012. december 18-án 8:45 órától 23:45 óráig tartott. A panaszos ismételt – aláírásával ellátva – kijelentette, hogy hozzátartozójának, képviselőjének értesítését nem kérte, előállításával, valamint a rendőri intézkedés módjával szemben nem él panasszal, valamint élelmezést sem kért.

Az előállítás kezdő időpontját illetően a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök (13010/4451/2012. bü. sz., 2013. március 12-én kelt rendőri jelentés) alapján megállapítható, hogy annak 8:45 órai kezdete helyesen került az okiraton feltüntetésre. A panaszos 6:45 óra (a házkutatás megkezdése) és 8:45 óra közötti időben a helyszínen házkutatást szenvedő félként volt jelen, amikor azonban a bűncselekmény elkövetéséből származó dolgok előkerültek, ez kellő alapot szolgáltatott arra, hogy az intézkedő rendőrök közöljék a panaszossal, hogy elő fogják állítani. Erre 8:45 órakor, a házkutatás eredményes befejezését követően került sor. Az előállítás tényét a panaszos megértette és tudomásul vette.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy az előállítás kezdő időpontja azért is 8:45 óra, mert az ezt megelőzően foganatosított intézkedés (igazoltatás) célja kizárólag annak megállapítása volt, hogy kivel szemben kell házkutatást lefolytatni, valamint ez a személy milyen jogcímen tartózkodik a házkutatással érintett ingatlanban, illetőleg hogy tisztázni lehessen, hogy ezen személy vagy személyek milyen esetleges bűncselekmények elkövetésével hozhatók összefüggésbe. Ezt követően az igazoltatás, mint a panaszossal szemben foganatosított intézkedés-sorozat első intézkedése, lezárult, és ő a továbbiakban mint házkutatásban érintett fél (Be. 149. §) vett részt. Előállítására akkor került sor, amikor – a bűncselekmény elkövetéséből származó dolgok feltalálásakor – erre kellő jogalap nyílt. Ez az időpont a házkutatást befejezését (vagyis 8:45 órát követően) következett be.

Az előállítás befejező időpontját illetően megállapítható, hogy az előállítás végrehatásáról szóló jelentésben (13010/4451/2012. bü. sz.) bélyegzővel, valamint kézi rájegyzéssel feltüntetésre került, hogy az előállítás időtartamának 4 órával történő meghosszabbítására 2012. december 18-án 16:45 órakor sor került. Ezt a panaszos aláírásával tudomásul vette. A panaszossal 2012. december 18-án 20:00 órakor közölték bűnügyi őrizetbe

vételét, mellyel előállítás az Rtv.-ben meghatározott legfeljebb 12 óras időtartamon belül megszűnt. A fentieket a panaszos szintén aláírásával hitelesítve tudomásul vette.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésen – tévesen – feltüntetett 23:45 órai befejező időpont adminisztrációs hiba, mely azonban nem keletkezett súlyos alapjogsérelmet, tekintettel arra, hogy az előállítás időtartama és végrehajtásának módja a jogszabályi előírásoknak megfelelt.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentéshez (13010/4451/2012. bü. sz.) csatolt „Nyilatkozat”-on a panaszos saját kezű aláírásával igazolta, hogy jogorvoslati jogára vonatkozó tájékoztatást megkapta, a vele szemben foganatosított személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel szemben nem élt panasszal, az előállítás várható időtartamáról szóban tájékoztatták, előállítása befejeztével pedig írásos igazolást vett át, az előállító helyiségben történő elhelyezésével kapcsolatos jogairól és kötelességeiről szóló tájékoztatást átvette, élelmezést nem kért, valamint betegségben nem szenved, orvosi ellátást nem igényelt. A panaszosnak a fentiekkel kapcsolatban további megjegyzése nem került az okiraton feljegyzésre.

A fentieket figyelembe véve megállapítom, hogy az előállításra indokoltan, jogszerűen és szakszerűen került sor, annak időtartama pedig nem haladta meg a szükséges mértéket. Az előállítás végrehajtásának módja – a súlyos alapjogsérelmet nem eredményező adminisztrációs hibát kivéve – megfelelt a vonatkozó jogszabályi előírásoknak. **A panaszt ezért elutasítom.**

4.) A panaszos sérelmezte védője késedelmes kiértesítését, valamint ismételt, „okszerűtlen kirendelését”.

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja szerint:

„fogvatartott: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (örizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett);”

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint:

„A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

Fontos megemlíteni, hogy a panaszosra – figyelemmel az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontjára – a fogvatartottakra vonatkozó szabályok vonatkoztak.

Az e pontban sérelmezett panasz elbírálása kapcsán az alábbi bizonyítékokat vettem figyelembe:

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentéshez (13010/4451/2012. bü. sz.) mellékelte „Igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról” elnevezésű okirat szerint a panaszos előállítása 2012. december 18-án 8:45 órától 23:45 óráig tartott. A panaszos – aláírásával ellátva – kijelentette, hogy hozzátartozójának, képviselőjének értesítését nem kérte, így a Rendőrség részéről értesítési kötelezettség nem is állt fenn. Ezzel kapcsolatban meg kell

jegyezni, hogy az Rtv. 18. § (1) bekezdése nem ír elő azonnaliságot az előállított személy által megjelölt képviselő vagy hozzátartozó értesítésére, így az értesítési kötelezettségnek az előállítás során, esetlegesen egy későbbi időpontban történő teljesítésével nem sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A kiértesítés azonban mégis megtörtént, és ezt támasztják alá a rendelkezésre álló 13010/4451/2012. bü. sz. (2013. március 12-én kelt) rendőri jelentések, melyek szerint a jogi képviselő a panaszos kihallgatásának megkezdése (17:55 óra) előtt már jelen volt, és úgy nyilatkozott, hogy meghatalmazását csatolta és ügyfelével már konzultált, a kihallgatást tehát megkezdhetik.

A rendelkezésre álló dokumentumokból megállapítom, hogy a rendőrkapitányság munkatársai értesítési kötelezettségüknek eleget tettek, így ezzel nem okozhattak a Panaszosnak érdek- és jogsérelmet, ugyanis – a már az előzőekben kifejtettek alapján – a kiértesítés megtörtént, és a Panaszost a kiértesített és ezt követően megjelent védője jelenlétében hallgatták ki. Mindezek alapján az értesítés kapcsán előterjesztett panaszt elutasítom.

Minthogy a büntetőeljárásban kötelezően kirendelendő védő kirendelése – mint eljárási cselekmény – a Be. hatálya alatt történt, ennek vizsgálatára jelen közigazgatási hatósági eljárásban – hatáskör hiányában – nincs lehetőség. **Mivel a Be. alapján fogatosított nyomozati cselekményekre a törvény sajátos, a büntetőeljárásban igénybe vehető jogorvoslatot biztosít, a panasz ezen része kapcsán (ismételt, „okszerületen” kirendelés) – jogszabályi felhatalmazás hiányában – nem döntöttem.**

5.) A panaszos sérelmezte bűnügyi őrizetbe vételét, valamint az ezt elrendelő határozat tartalmát.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdése alapján:

„Akinak az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

A Be. fenti rendelkezései alapján megállapítom, hogy jelen közigazgatási hatósági eljárásban – hatáskör hiányában – nem áll módomban vizsgálni mindazokat az eljárási cselekményeket, melyeket a panaszossal szemben a Be. alapján fogatosítottak, így a panaszossal szembeni bűnügyi őrizetbe vételt, valamint az ezt elrendelő illetőleg megszüntető határozat tartalmát sem. **Mivel a Be. alapján fogatosított nyomozati cselekményekre a törvény sajátos, a büntetőeljárásban igénybe vehető jogorvoslatot biztosít, a panasz ezen része kapcsán – jogszabályi felhatalmazás hiányában – nem döntöttem.**

VI.

A Panasztestület állásfoglalásában tett megállapításokkal a határozat V. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. §-a, 40. §-a, 100. § (1) bekezdés e) pontja, valamint 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 18. § (1) bekezdése, 19. § (1) és (2) bekezdései, 29. § (1) bekezdése, 33. §-a, 39. § (1) bekezdése, 92. § (1) és (3) bekezdései, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései, 97. § (1) bekezdés h) pontja;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 149. § (1) bekezdése, 151. § (1) bekezdése, 196. § (1) bekezdése.

Budapest, 2014. január 15.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**